

behandling af oplysninger, som er omfattet af lovforslaget. Lovligheden af visse særlige former for behandling skal dog afgøres efter §§ 7-13.

Af bestemmelsen følger, at behandling af oplysninger kun må finde sted, hvis en af de i nr. 1-7 angivne betingelser er opfyldt. Fælles for disse regler er, når bortses fra samtykkereglen i nr. 1, at behandling kun kan ske, hvis den er nødvendig af hensyn til en række nærmere angivne interesser. Det vil bero på den konkrete situation, om en given behandling af oplysninger må antages at være nødvendig i bestemmelsens forstand. Med kravet om nødvendighed er der således overladt den dataansvarlige et vist skøn. Dette skøn vil altid kunne efterprøves af vedkommende tilsynsmyndighed, jf. § 55, stk. 1, og §§ 58-60 samt § 68, stk. 1. En nærmere udfyldning af bestemmelsens nødvendighedskriterium må derfor ske gennem vedkommende tilsynsmyndigheds virksomhed. I den forbindelse forudsættes det, at der sker en vis koordinering tilsynsmyndighederne imellem vedrørende de i bestemmelsen indeholdte standarder, jf. § 66 og § 68, stk. 1.

Vurderingen af behandlingens nødvendighed afhænger af, hvilken form for behandling der er tale om. Det vil således skulle vurderes separat, om det er nødvendigt, at oplysninger indsamles, registreres, videregives, samkøres m.v. Der vil endvidere skulle henses til, hvilken type oplysninger der er tale om, herunder navnlig om der er tale om oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, som f.eks. væsentlige sociale problemer, separations- og skilsmissebegæringer eller adoptionsforhold m.v. Med lovforslaget til sigtes det således fortsat at sikre et højt beskyttelsesniveau i forhold til den enkelte borger. Det indebærer, at de almindelige behandlingsregler i lovforslagets § 6 i videst muligt omfang forudsættes administreret på den måde, at der ikke - uden samtykke - registreres og videregives personoplysninger i videre udstrækning end efter den gældende registerlovgivning.

Det forudsættes i den forbindelse, at offentlige myndigheder ikke vil kunne videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til private i videre udstrækning end efter de gældende regler i lov om offentlige myndigheders registre.

Endelig skal det fremhæves, at der med lovforslaget ikke lægges op til ændringer i den gældende retstilstand om, i hvilke tilfælde der må foretages samkøring i den offentlige forvaltning. Det forudsættes endvidere, at der stilles strenge krav til private dataansvarliges samkøring af oplysninger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.4.2. (pkt. A) og 4.2.4.3.

Efter bestemmelsen i nr. 1 må behandling af oplysninger finde sted, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil. Samtykkekravet skal forstås i overensstemmelse med den legale definition i § 3, nr. 8. Den dataansvarlige vil ikke kunne opnå stiltiende eller indirekte tilslutning til behandling af oplysninger, jf. herved også kravet om, at et samtykke skal være udtrykkeligt. Et egentligt krav om skriftlighed følger ikke af bestemmelsen. Der bør dog i videst muligt omfang søges indhentet et skriftligt samtykke fra den registrerede, idet der herved opnås klarhed omkring samtykkets rækkevidde. Det bemærkes, at det ved behandling af oplysninger på baggrund af et samtykke fra en registreret person er en betingelse, at også de grundlæggende principper i § 5 er opfyldt. Behandlingen af oplysninger vil således bl.a. skulle være i overensstemmelse med god databehandlingsskik, jf. § 5, stk. 1, ligesom behandlingen også skal være sagligt begrundet og relevant, jf. § 5, stk. 2 og 3. Det forudsættes, at tilsynsmyndigheden ved vurderingen af, om dette er tilfældet, dels lægger vægt på, hvilken form for behandling der er tale om, dels hvilke typer af oplysninger behandlingen omfatter. Er der tale om behandling, herunder registrering og videregivelse, af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, såsom væsentlige sociale problemer, separations- og skilsmissebegæringer, adoptionsforhold m.v. forudsættes det, at der stilles høje krav til sagligheden heraf.

Behandling af oplysninger må endvidere finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en aftale, som den registrerede er part i, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelsen af en aftale, jf. nr. 2. Af bestemmelsen følger, at der i forbindelse med opfyldelsen af en indgået aftale med den registrerede kan ske den nødvendige behandling af bl.a. ordrer, fakturaer og lignende. Det er en betingelse, at den registrerede er aftalepart. En aftale mellem den dataansvarlige og eksempelvis den registreredes arbejdsgiver kan således ikke begrunde behandling af oplysninger om den registrerede. Omfattet af bestemmelsen er endvidere den situation, at behandling af oplysninger er nødvendig af hensyn til gennemførelsen af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelsen af en aftale. Bestemmelsen sikrer herved, at der også forud for parternes etablering af en aftale kan ske behandling af oplysninger.

Behandling kan ligeledes ske, hvis det er nødvendigt for, at den dataansvarlige kan overholde en retlig forpligtelse, der påhviler denne, jf. nr. 3. Bestemmelsen bygger på direktivets artikel 7, litra c, hvori ud-